

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ
תני תנא קמיה דרב ששת.													O
אני שונה, רבי שמעון אומר: מאחיו - עד שיוציאו מרשות אחיו ואת אמרת חייב?	אמר ליה: [רב ששת]												⚡
תני פטור.													■
מאי קושיא? דילמא הא רבי שמעון, הא רבנן													⚡
לא סלקא דעתך													!
סתם מתניתין רבי מאיר, סתם תוספתא רבי נחמיה, סתם ספרא רבי יהודה, סתם ספרי רבי שמעון, וכולהו אליבא דרבי עקיבא.	דאמר רבי יוחנן:												■ !
הגונב בנו.													■
מאי טעמא דרבנן?													^
דאמר קרא (דברים כ"ד) כי ימצא - פרט למצוי.	אביי:												!
אלא מעתה, (דברים כ"ב) כי ימצא איש שוכב עם אשה בעלת בעל, הכי נמי כי ימצא - פרט למצוי כגון של בית פלוני דשכיחן גבייהו, הכי נמי דפטירי?	רב פפא לאביי:												⚡
אנא מונמצא בידו קאמינא.	אמר ליה: [אביי]												!
הלכך, הני מיקרי דרדקי ומתנו רבנן כמצויין בידן דמו, ופטירי.	רבא:												■
גנב מי שחציו וכו'.													■
אין לעבדים בושת.	תנן התם, רבי יהודה:												■
מאי טעמא דרבי יהודה?													^
אמר קרא (דברים כ"ה) כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו - מי שיש לו אחוה, יצא עבד שאין לו אחוה.													!
ורבנן													⚡
אחיו הוא במצות.	[רבנן]												!
והכא היכי דריש רבי יהודה?													^
סבר מאחיו - לאפוקי עבדים, בני ישראל - למעוטי מי שחציו עבד וחציו בן חורין, מבני ישראל - למעוטי מי שחציו עבד וחציו בן חורין, הוי מיעוט אחר מיעוט - ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות.	[רבי יהודה]												!
ורבנן													⚡
מאחיו לאפוקי עבדים - לא משמע להו, דהא אחיו הוא במצות. בני ישראל מבני ישראל - חד למעוטי עבד, וחד למעוטי מי שחציו עבד וחציו בן חורין.	[רבנן]												!
אזהרה לגונב נפש מנין?													^
(שמות כ') מלא תגנב	רבי יאשיה:												!
(ויקרא כ"ה) מלא ימכרו ממכרת עבד.	רבי יוחנן:												!
ולא פליגי, מר קא חשיב לאו דגניבה, ומר קא חשיב לאו דמכירה.													■
(שמות כ') לא תגנב, בגונב נפשות הכתוב מדבר	תנו רבנן:												■ ■
אתה אומר בגונב נפשות, או אינו אלא בגונב ממון?													⚡
אמרת: צא ולמד משלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן, דבר הלמד מעניינו, במה הכתוב מדבר - בנפשות, אף כאן - בנפשות.													!
(ויקרא י"ט) לא תגנבו - בגונב ממון הכתוב מדבר	תניא אידך:												■ ■

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אתה אומר בגונב ממון, או אינו אלא בגונב נפשות?												פא:
אמרת: צא ולמד משלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן, דבר הלמד מענינו. במה הכתוב מדבר - בממון, אף כאן - בממון.												פא:
עידו גניבה ועידי מכירה בנפש שהוזמו, חזקה אמר: אין נהרגין	איתמר: [חזקה]											פא:
נהרגין.	רבי יוחנן:											פא:
חזקה דאמר כרבי עקיבא	[חזקה]											פא:
דבר ולא חצי דבר.	דאמר: [רבי עקיבא]											פא:
כרבנן	ורבי יוחנן אמר:											פא:
דבר - ואפילו חצי דבר.	דאמרי: [רבנן]											פא:
ומודה חזקה בעדים האחרונים של בן סורר ומורה שהוזמו שנהרגין, מתוך שיכולים לומר הראשונים: להלקותו באנו, והני אחרוני - כולי דבר קא עבדי ליה.	[חזקה]											פא:
אי הכי עידי מכירה נמי ליקטליה, מתוך שיכולין עידי גניבה לומר להלקותו באנו.	מתקף לה רב פפא:											פא:
וכי תימא דקסבר חזקה דלא לקי												פא:
עידו גניבה בנפש שהוזמו, חזקה ורבי יוחנן חד אמר: לוקין	והא איתמר: חזי: [חזקה/רבי יוחנן]											פא:
אין לוקין.	והד: [חזקה/רבי יוחנן]											פא:
תסתיים דחזקה דאמר לוקין מדאמר חזקה: אין נהרגין. דאי רבי יוחנן: כיון דאמר נהרגין - הוה ליה לאו שניתן לאזהרת מיתת בית דין, וכל לאו שניתן לאזהרת מיתת בית דין - אין לוקין עליו. איהו לא לקי, אינהו היכי לקי?	ואמרינן:											פא:
בעידי מכירה דכולי עלמא לא פליגי דנהרגין	אלא אמר רב פפא:											פא:
כי פליגי - בעידי גניבה:												פא:
אין נהרגין, גניבה לחודה קיימא, ומכירה לחודה קיימא.	חזקה:											פא:
נהרגין, גניבה אתחלתא דמכירה היא.	רבי יוחנן:											פא:
ומודה רבי יוחנן בעדים הראשונים של בן סורר ומורה שהוזמו שאין נהרגין. מתוך שיכולין לומר להלקותו באנו.	[רבי יוחנן]											פא:
הכל מודים בבן סורר ומורה, והכל מודים בבן סורר ומורה, ומחלוקת בבן סורר ומורה.	אביי:											פא:
הכל מודים בבן סורר ומורה - בעדים הראשונים שאין נהרגין, מתוך שיכולין לומר להלקותו באנו.												פא:
והכל מודים בבן סורר ומורה - בעדים אחרונים שנהרגים, מתוך שעדים הראשונים יכולין לומר להלקותו באנו, והני כוליה דבר קא עבדי ליה.												פא:
ומחלוקת בבן סורר ומורה: שנים אומרים בפנינו גנב, ושנים אומרים בפנינו אכל.												פא:
עדי מכירה בנפש שהוזמו - אין נהרגין, מתוך שיכול לומר עבדי מכרתי.	רב אסי:											פא:
כמאן אולא הא שמעתא דרב אסי - כרבי עקיבא	רב יוסף:											פא:
דבר ולא חצי דבר.	דאמר: [רבי עקיבא]											פא:
דאי כרבנן נהרגין? הא מתוך קאמך	אמר ליה אביי:											פא:
אלא, אפילו תימא רבנן, ובדלא אתו עידי גניבה.	[אביי]											פא:
אי הכי מאי למימרא?												פא:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא צריכא דאף על גב דאתו לבסוף.												◇	פז:
ואכתי מאי למימרא?												⚡	פז:
לא צריכא דקא מרמזי רמוזי. מהו דתימא רמיזא מילתא היא, קא משמע לן: רמיזא לאו כלום הוא.												◇	פז:
זקן ממרא על פי בית דין, שנאמר (דברים י"ז) כי יפלא ממך דבר למשפט.												■	פז:
שלושה בתי דינים היו שם, אחד יושב על פתח הר הבית, ואחד יושב על פתח העזרה, ואחד יושב בלשכת הגזית. באין לזה שעל פתח הר הבית, ואומר: כך דרשתי, וכך דרשו חברי, כך לימדתי וכך לימדו חברי. אם שמעו - אמר להם, ואם לאו - באין להן לאותן שעל פתח עזרה. ואומר: כך דרשתי וכך דרשו חברי, כך לימדתי וכך לימדו חברי, אם שמעו - אמר להם, ואם לאו - אלו ואלו באין לבית דין הגדול שבלשכת הגזית, שממנו יוצא תורה לכל ישראל, שנאמר (דברים י"ז) מן המקום ההוא אשר חזר לעירו, שנה ולמד בדרך שהיה למד - פטור, ואם הורה לעשות - חייב. שנאמר (דברים י"ז) והאיש אשר יעשה כדבר ה' יצא חייב עד שיוורה לעשות.												■	פז:
תלמיד שהורה לעשות - פטור, נמצא חומר קולו.												■	פז:
כי יפלא ממך דבר במופלא שבבית דין הכתוב מדבר.	תנו רבנן:											◇	פז: